

מסורת הש"ס

א) [שנת כ. וס"ג ירש׳ ששלים פ"ב ה"ב וספ"ד, ועי' מע"ש פ"ג ה"ב, פסחים פ"ב ה"ז פ"ט ה"ח, חגיגה פ"ג ה"א הי"ג, ועי'ע שבת פ"א ה"יא, ומוס' פ"ב דמיתות ה"ב פסחים סה. חולין עד: כריתות ד: עי"ש, ו] ירוש' פסחים פ"ה ה"ח, ד] [פסקתם סה. כריתות כג, ו] [למקן לו. עמ. עט. פסחים סה: מנחות כב. חולין פו: מ"ה ע"א: ו] ו] [פסקתם סה:] פו' פסקתם פ"ד ה"י, ו] שנת קכ: פסקתם סה: מנחות יב: יח. מקוואות פ"ו ה"ה, ו] לעיל ית. פסחים סה: ו] יומא כג: ו] שם כ. לעיל ד, וס"ג ו] שירובין קר, ו] לעיל מה. לא: ו] [לעיל עט: ו] לעיל סה. מנחות יב: יח. ירש׳ פסחים פ"ד ה"ג, ו] [למקן קר:] ירש׳ יומא פ"ו ה"י, ו] חולין קכא, ו] בחורבא מקומות מציעו דנקט האי לישנא ברי דזכיר, ע"י ובחי אפרים. ואולי כונת רש"י ללישנא דמוקדשין ברוין, ע"ד הם ודן, ו] [למקן עמא, ו] [ס"ב צו פ"ב ה"טו".

הנהגות הב"ח

א) רש"י ד"ה לא נתגבל וכו' ושלני עמא נבי לא: ב) ד"ה מאי לאו וכו' כ' אורחיהו באכילת:

גליון הש"ס

תוס' ד"ה פ"גל בובח וכו' ועי' שיך נותר בשליל. קשה לו הא להדיא קמי גבירתא שנסתעין ואין חייבם עליה משום טמר והמכרים פסק דחייב משום טמר. ומלמא מברכתא המשה דמדין בספרה ליה להרמב"ם דכמה דלמיר רבא און און נמי מנא וכו' האי שגלל ושללא חייבם. ה"ה דחייב משום טמר ועמא. ומוכח דמתני' פ"גל אכרימא. אבל חוס' שנסתעין ד"ה הא שגלל לא פ"כ. וגם אי עומא ק"ל למאי האוירך לתוקם גבירתא דמי' הא י"ל דקך גבירתא סברה כמנא וביחייבא דטמיון דלון חייבם משום טמר. וכו' פסעא דדברי מוס' דלא לומר כגל דללא חיוב גומר. ולא אוסרו כגל במכרימא דטמיון וס"ה:

שינויי נוסחאות

א) והא גופיה (כ"ח, ו) זכרשי כלענין: ב) וריוון, ו] אי וריוון ו] אכא אכא אכא, אבא דריוון עבדיו וריא ומשפחיו (כ"ח ו) ב. ונוד. וכעני' בוסתים: ג) בנפש יכפר (י"ש, גליון). ד) ככיר' א' צמקוס קריר דם, איתא מכפר. וז"ה כנסתא וככריתות (ד"ס): ה) א"ל דתיא (גמריא: ו] א"ל רחמנא (גמריא: ז) הכל והקטיר המזבחה לל"ל (ש"ס): ח) ויקרב להצ"ד תבי' פ' לו ספ"י פ"גל בשני נתפגל במוראה (מקוסו: ה) הכותב: ט) נתפגל מוראה במוראה: י) נתפגל איל, נתקן. וי"ל ומוראה לא נתפגל הזבח פיגל בזבח נתפגל הזבח ומוראה (גמריא). ועי' קרן אורח ששי' מ"ה: יא) האמה (ש"ס): יא) מוטשטשין כר: ל"ל (ש"ס). יב) אבנר וי"ח כר כ"ל (ש"ס): יג) א"ל בובח (גליון). יד) בריה דבפתי' ועי' דק"ס: יז) דאבלי ליה (כ"ח): יח) צ"ס נוסף אדאון דלאו בני אכילה גינהו שהיו דתי' לשורון: יט) דאמר יש מנאפגל לל"ל (כ"ח): כ) כהילכתא (בתנאי): יא) עצמן קאמרי לל"ל (ב"ש). יב) וככ"ס אמרי לאו הא דפליגי בנא ומאי פיגול נוהג בפריס עצמן קאמרי וכו': יט) אכילתו אלאמא בבשר פריס

אף אני לא אמרתי. שיאסף אלא בנתקבל ככלי: והוא גופיה. רבי יהודה מנא ידע שנתקבל ככלי: וריוון סן. ומקבלי לכולהו: סי"א. מהרה: **באזהרה**. ה' לאוין כמידי דגם חד לס התמצית כדאמרין בכריתות כפ"ק (דף ד:): **ר' יהודה אומר** כגרים. הם יליף טעמא:

אין דס מנעל דס. דמין צמינו לרבי יהודה לא צמיל ולקמן מן לה בפי כל הזבחים שנתעברו (דף עמ). **למה פוקקין אם העורה**. ערבי פסחים שלא ילאו הדמים דרך אמה ו לצמל קדוין. **והא קא הוא חליפא**. בין רגליהם לרפסה ומנן עומד על גבי כלים כו' פסול (לעיל דף טו:): **היו גגדיו מעושטשין** יא. לעיל בפ"ב יומא. מנא לה: **בהולכת אברים נכבש**. הא דקמי שבה הוא לבני אהרן כו' בהולכת אברים קאמר ולקמן פריך ובהולכת דס היכי אולי: **אא ליטעזי**. א"טצבאות גבוהין היו שם צניו אברים ואין חולצין דמן הרפסה הן: **בתנ' לאכול דבר שאין דרכו לאכול**. חוץ למקומו או חוץ לזמנו: **קיפס**. מפרש בזהעור והרומב (חולין דף קכ). תכלין ודקדקת הבשר השוכנת בשולי קדרה: **אלל**. ס גיד האורא שהוא קשה ואין ראוי לאכילה: **ואין חייבין עליה משום פיגול**. אם היה הזבח גבול שחשב על צביו או על אימוריו חוץ לזמנו ונתפגל האוכל מאלו פטור: **ועמא**. אם אכל בטומאת הגוף מאחת מאלה הזבח ב: **כשר: אם המוקדשין**. כל היכא דנקיט האי לישנא מיירי בנזקבות ט: **לאכול שני**. שצמיעה: **לא פיגל**. את הזבח דלאו גופיה דיצחא הוא: **חלל המוקדשין**. חלב שצדדיה: **אין חייבין עליה משום פיגול**. אם פיגל בוצח ואכל מחלבה לא מחייב כרת דלאו יצחא הוא: **גב' פיגל בוצח**. שחטו ע"מ לאכול או להקטיר חוץ לזמנו: **נתפגל השליל**. האוכל מהשליל חייב: **בשלי**. ששחט את הזבח ע"מ לאכול מן השליל חוץ לזמנו: **לא נתפגל בוצח**. קסבר רבי אלעזר שליל גופיה דיצחא היא

דעובר ירך אמו הוא ומיהו אין מחשבתו מפגלת הזבח דדבר שאין דרכו לאכול הוא דרובא דאינשי לא אכלי ליה ושליל עמלו א) לא נתפגל מדקמני מתני' לאכול שליל או שלא בחוץ לא פיגל: **אלל**. של עוף ראוי לאכילה הוא דרכין: **מוראה**. לא חיו לאכילה דפירשא צעלמא הוא הלך מתחשבה דידה לא מפגלא ומיהו היכא דנתפגל העוף ע"י דבר אחר כיוון דליכא אינשי דאכלי ג) חייב עליו כרת: **פיגל באימורין**. שחט פריס השערפים ע"מ להקטיר אימוריהן חוץ לזמן: **נתפגלו פריס** י. והאוכל מנשרן חייב: **חישב צפרים**. ששחט ע"מ לאכול מנשרן חוץ לזמנו: **לא נתפגלו אימורי**. להתחייב כרת מאלה האוכל מכליות או מיותרת הכנד שלהם וכל שכן דלא נתפגלו פריס עצמן שהרי חישב לאכול דבר שאין דרכו לאכול. ואיירי דנקט פיגל באימורין נקט נמי לא נתפגלו אימורין: **יומא פמיע** **ניב**. לר' אלעזר דלמר ב) מתפגל ואש"פ שאין מפגל כגון שליל ומוראה ובשר הפריס: **ושוין**. ר"ש וחכמים שחלקו בפ' ז"ש (לקמן מה). דרבנן אמרי פיגול נוהג צפרים הנשרפים ור"ש אמר כל שאינו על מזבח החיצון אין חייבין עליו משום פיגול ושוין שאם חישב צלחת מעבודות הדס לאכול מן הפריס למחר או לשורפם צתית הדשן כהילכתו ב) למחר לא עשה כלום דמחשבת אכילה לא מניחא ביה דדבר שאין דרכו לאכול הוא ומחשבת שריפה נמי לא ב) דלמחשבת אכילה מנא קפיד רחמנא אבל שריפה לאו לשון אכילה הוא ואש"ג דלמרין שפירקין דלעיל ג) חישב שתאכלהו אש למחר פיגול ה"מ דחשיב בלשון אכילה כדאוקי חס: **מאי לאו**. הא דפליגי רבנן דלמרי פיגול נוהג בהם בצביר דפריס עצמן יח) קאמר דאם חישב באימורין להקטירם למחר דחשיב כי אורחיהו

דרכו לאכול. ואיירי דנקט פיגל באימורין נקט נמי לא נתפגלו אימורין: **יומא פמיע** **ניב**. לר' אלעזר דלמר ב) מתפגל ואש"פ שאין מפגל כגון שליל ומוראה ובשר הפריס: **ושוין**. ר"ש וחכמים שחלקו בפ' ז"ש (לקמן מה). דרבנן אמרי פיגול נוהג צפרים הנשרפים ור"ש אמר כל שאינו על מזבח החיצון אין חייבין עליו משום פיגול ושוין שאם חישב צלחת מעבודות הדס לאכול מן הפריס למחר או לשורפם צתית הדשן כהילכתו ב) למחר לא עשה כלום דמחשבת אכילה לא מניחא ביה דדבר שאין דרכו לאכול הוא ומחשבת שריפה נמי לא ב) דלמחשבת אכילה מנא קפיד רחמנא אבל שריפה לאו לשון אכילה הוא ואש"ג דלמרין שפירקין דלעיל ג) חישב שתאכלהו אש למחר פיגול ה"מ דחשיב בלשון אכילה כדאוקי חס: **מאי לאו**. הא דפליגי רבנן דלמרי פיגול נוהג בהם בצביר דפריס עצמן יח) קאמר דאם חישב באימורין להקטירם למחר דחשיב כי אורחיהו

למחר, ובגין כריפה מני אש"ג די אורחיה שחי, אכילת אדם או אכילת מנא שנין לפגל, ומד' פיגול נוהג בפעמיים, כגון אם חשב על הקטרת אימורים להקטיר למחר (לשון סד:): **ד"ה** ובעזרת העוף (צ"ק): **בא** למחר דהוי פיגול הני מילי וכו' (ש"ס): **ד"ה** וירלמא דעביד לזר (ש"ס): **בא** כמדתו. וא"ת וירלמא דעביד לזר ע"י אבנר וי"ח כר כ"ל (ש"ס): **בא** הוא ומיהו אין מחשבתו מפגלת הזבח דדבר שאין דרכו לאכול הוא כך כן בקונטרס לל"ל (כ"ב) פירש בל"ל (ש"ס): **בא** לבית הדשן אלא ואין וכו' (שפכ"ח): **בד** למרש הטעם דפיגל בשליל לא נתפגל הזבח משום וכו' (שפכ"ח): **בח** שלא ושילוי מנחת. קן מוקן בש"מ. ועי' חקן נתן: **בא** הורומס אמרין (ש"ס): **בא** ובהורא (גמריא: **בח**) ובעזלה (ד"ה). י"א ובעזלת העוף (צ"ק): **בא** למחר דהוי פיגול הני מילי וכו' (ש"ס):

כל הפסולין פרק שלישי זבחים

לה. א"ין דם במבטל דם. ודס התמצית זרק ליה לשם מים כרבי אליעזר דפ' התערוכות (לקמן דף עז).

כרבי אליעזר דלמר ו נעטרב דגס התמצית כשר: **והתניא מרו במדתו** י. הך פירכא אליצא דמ"ד אבנט מינן גיזי לעיל צפרק שני ודף יח: י: **פ"גל בובח נתפגל שש"א**. כיון דליכא אינשי דאכלי ליה חייב כרת

דירך אמו הוא בא) כו' שאין דרכו לאכול כו' כר פי' צקונטרס וכענין זה בא) גבי מוראה דלא חויל לאכילה דפירשא צעלמא היא הלכך מתחשבה דידה לא מיפגלא ומיהו היכא דנתפגל העוף ע"י דבר אחר כיון דליכא אינשי דאכלי חייב עליו כרת ושם דחק בחסם דלפילו חוילא כשאר צביר אינה מפגלת את העוף דמוראה אצית בא) הדשן ואין צה לא אכילת אדם ולא אכילת מזבח והיינו טעמא דחשב צפרים לא נתפגלו ואימורים אבל בשליל לא אפשר לומר

כך דלע"ג דפ' כ"לד מערימין (תמורה דף כה:): **גבי שוחט את החטאת וגמלא צה בן ארבעה חי מני מלא נאכל לכל אדם ובכל מקום ולעולם וא"כ הייתי יכול לומר דהיינו טעמא דלא פסלא ביה מחשבה משום דלאו גופיה דיצחא הוא אלא ע"כ ר"א סדירא ליה דגופיה דיצחא הוא דהא אכילת פיגל בוצח נתפגל שליל וסבר לה כאידך צרימא דמיא חסם דאין נאכל אלא לזכרי כהונה ליוס ולילה לפנים מן הקלעים והתם נמי משני לזו הלכך לייך לפרש הטעם כמו שפי' צקונט' יש דוחקים כאן לפרש ב) משום דרשנין צמרת כהנים כפרש"ט ו) גבי נותר שחט פטר בשליל ולשילאי. ועל כרחין איך נותר בשליל כדאימא בתמורה צפרק כ"לד מערימין (גס זה שם) גבי שליל שצחטאת דאין נאכל אלא ליוס ולילה הליך אם אינו ענין לנותר תנאו ענין למחשבת נותר ואין נראה פירוש זה דמנא ליה לתנא הא דלמא א"טערין לגופיה (למעטי שילא ב) מנותר ונראה דמדיון שריפה קממעט שליל ושלילא דשריפה כמיצא כקרא: **פ"גל באש"ג נתפגלא מוראה**. בפ' העור והרומב ב) (חולין דף קכא). מורו כו"ע דפלסטו סקין היינו אלל בזההוא ב) מיירי הכא דועולה ב) איירי שקודר להסיר המוראה בנזומה דאי אפשר שלא יקם מן הושט עם המוראה:**

באכילת פריס ובשריהו: דא עשה ופא בא"ם. דמחשבת אכילה לא מניחא ביה דדבר שאין דרכו לאכול הוא ומחשבת שריפה נמי לא דלמחשבת אכילה מנא קפיד רחמנא אבל שריפה לאו לשון אכילה הוא ואש"ג דלמרין צפירקין לעיל (דף לא). חישב שתאכלהו אש למחר בא) הני מילי דחישב בלשון אכילה כדאוקומנא חסם כך פירש צקונטרס ובחסם דחק דלעיל מיירי צמיד דראוי לאכילת אדם ומחשב שתאכלהו האש דהוי פיגול אבל האי לא שייך ביה לא אכילת אדם ולא אכילת מזבח:

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים יתכן כמיס, אלמא בלצרים קמשתעי קדא. ומדעני כהונה שעת מניה עבודה היא (שורובין קד) זו **והולכת אברים לכבש**. דלילו הקטרה כצדאי כמיז בקדא והקטיר המנחה (פסחים) דלא נופיה לא א"טערין, דהא אשמעין מקבלא ואלין מלות כהונה (יומא כ). **אאיצטבי**. א"טצבאות של בני היו שם והיו כן כולפס (פסחים) כדי שלא יל כל דס הנשקר וסמילא טוס התפרושות נמלא מטלטל תנאו ואם נשקר אחד מןן בלא וריקא נמלא ונאון קמנט: והא

דס הוי חציצה. בין רגליהם לרפסה דמן (לעיל טו:): **עומד על הכלי או על גבי רגל חטירו פסול דבעינן לעמוד למרע ואין לו עמידה: יבשים חוצצין**. לענין טיילה מן: והא קא מיתורסי מאגריהו. מתלכלכין דגס (פסחים סה). מוטשטשין. טעין (לעיל יח). מדר. ולגס הכסן מדי ד: כמדתו. שזא לאין (פסחים סח). כאן למדך שיאה כמותו כהנים למדת קומתו, לא גמרות ולא מקולות (יומא כב). **והולכת אברים לכבש**. הו מנא מלן לה, ולקמיה פריך ושאר עבודות היכי עבד (פסחים סח) והקריב הבקח את הכל. גבי אברים כמיז והקריב וסכרעים יתכן כמיס הכסן את הכל והקטיר המנחה (תנ"ה יא). ישא דקדא והקריב וסכרעים י